Any III. Palamós, Març de 1916. Núm. 28.

MARINADA

PETIT HORTALÁ

Clixè de
Mossèn Albert Figa.

Servei d'Arxiu Municipal de Palamós

Passa la Hermosa

¿ Heu vist passar l'Hermosa per aquí ?
jo sento entorn que tot me parla d'ella.
¿ Qui sab d'on ve aquest riure cristallí
que en rulls d'argent un màgic fus cabdella ?

Dringa sa veu com clara fontanella
perduda pels recolzes del camí;
vola sa veu com a daurada abella
sobre les flors que són a mig obrî.

Ara, esfulleu-vos a son pas les roses,
branques en flor teixiu orla a sa testa,
ompliu's de gemma lliris de les neus;

car ses virtuts han perfumat les coses,
i les rebel-les feres, a son geste,
caigueren ja amansides a sos peus.

XAVIER CARBÓ.

A la memoria del Bisbe Torras i Bages

Tard arriba MARINADA a juntar la seva veu a totes les que han dedicat un record al gran patriota desaparegut d'aquest món; més, encara que tard, no vol deixar de complir l'obligació que el caràcter de revista catalana li imposa.

La personalitat del Bisbe més català de tots els Bisbes, ha estat tant i tant remarcable que sería imperdonable no dir rès d'ella, adhuc havent-se ja presentat la seva figura en tots els seus aspectes, de tal manera que quasi rès de nou pot afegir-se a lo que s'ha escrit.

MARINADA es complau insistint en recordar el caràcter eminentment català de tota l'actuació del gran Bisbe, no sols manifestat en l'amor que tenía a nostra gloriosa parla, sinó també en l'especial manera de pensar i de sentir i sobre tot en els fruits de sa intel·ligencia.

Aixís com ell, investigant el caràcter especial del pensament català, estudià les personalitats de Sant Ramón de Penyafort, del gran Rei en Jaume I, de Ramón Llull, de Sant Vicens Ferrer, d'Eximenis, d'Ausias March, de Lluís Vives, i dels nostres juristes, el qui vulgui continuar la seva obra investigant

Servei d'Arxiu Municipal de Palamós

el caràcter del pensament català d'avui, haurà necessariament d'estudiar la seva personalitat.

En l'historia de l'Iglesia, el seu nom figurarà al costat dels Newman, Manning, Gibbons, Ireland, i de tots aquells qui, manifestant clarament la seva procedencia nacional, han arribat a ser uns oracles per a tota la cristiandat, com ell ho ha arribat a ser, segons manifestacions de Pius X i de Benet XV, bo i afermant més que cap altre la seva procedencia catalana.

¿Han arribat a tant aquells qui creuen que usant la parla propia, i afermant la personalitat catalana, es restringeix l'esfera d'acció?

Convé, doncs, que bo i meditant la vida i mort verament cristianes del gran Bisbe que fan molt més a favor al cristianisme que les millors predicacions, meditin també l'ensenyança que es desprèn de la seva actuació eminentment catalana; quant més una persona procura esser ella mateixa, quant menys vol esborrar els seus trets característics, més ben compresa ès per l'humanitat entera.

Pit i fòra

ENTREMÈS.

RAM. I que tu no serveixes per' rès!

PEP. Tant com això!...

RAM. Doncs, demostra-ho! Ara ès l'ocasió! El meu pare vol que em casi el mès que ve. Avui té de presentar-se el promès. Es diu Venanci; ès fill d'un metge de Tarragona, que ni jo conec ni el papà tampoc. Ha arreglat el casori la tia Pepa, que viu allà. Diu que el nuvi ès un senyor de certa edat, però instruit, molt ric, poeta, de bona presencia i que aixís que el vegi em tornaré boja per ell; però com ja ho soc per tu de boja, estic decidida a tot. Amb això, vès lo que hem de fer!...

PEP. Apurat. Mare de Déu!... Quin compromís!

RAM. Animant-lo. Sigues home una vegada a la vida! Insinuant. Apa!... Roba'm!...

PEP. Molt esverat. I ara! Vès, que diría la gent! I si ens agafaven? A tu et ficaríen en un convent i a mi a la presó!

RAM. Buscant solució. Vols que et robi jo? Aixís si ens agafen tindràs excusa.

PEP. I t'atreviries?

RAM. Jo m'atreveixo a tot!

PEP. Noia, has esguerrat la carrera! No sé perqué vares néixer dòna. Quin general ha perdut el Kaiser!

RAM. Amb ironía. I tu vares néixer per' monja. Tot tu ets un femelleta

Servei d'Arxiu Municipal de Palamós

PEP. No tant... no tant! Soc home...

RAM. Per equivocació! Però potser ès per això que t'estimo. Lo que't falta a tu, jo ho tinc; els dos ens completem. Tu no tens pit i a mi me'n sobra!...

PEP. Admiratiu. I gros!

RAM. Resolta. Doncs, ja està decidit: et robo!

PEP. Dubtant. Ja veuràs: comsultem-ho primer amb l'oncle; ja sabs que no faig rès sense dir-l'hi.

RAM. Ja m'agrada, perqué ès dels meus.

PEP. Irònic. Sí; també té pit!

RAM. I ont ès ara?

PEP. S'ha quedat al balcó, per' vigilar si venía ton pare.

RAM. Doncs, fes-lo baixar.

PEP. I si mentres ell ès aquí, puja el dragó?

RAM. Ja trobaré manera de fer-vos escapar. Aquesta cambra —signant la de la esquerra— té una finestra baixa que dóna al corredor. Si ve el papà hi entreu i mentres jo l'entretinc vosaltres fugiu.

PEP. Temerós. Em sembla... em sembla... que ve una nuvolada!...

RAM. Ja tornem a la por? Burleta. Doncs, encomana't a Déu, *Sor Pepita!*... Resoluda. Apa, fes baixar el teu oncle. Mentres ell i jo enraonarem, tu pots resar una part de rosari!

PEP. Mig resignat. L'òs del rosari ès el que'm té esverat. Déu faci que d'aquesta feta en surti ben sencer!

RAM. Malsaguanyats pantalons! Resolta. Apa, fes baixar el teu oncle, carquinyoli! No sé com vares agradar-me! Sembles un pa de nou lliures!

PEP. Vejam si ton pare m'hi posarà els crostons!

RAM. Cuita! Nerviosa. Ai! quin xicot més ensopit!

PEP. El cridaré des del balcó. Surt al balcó. Dirigint-se a dalt. Oncle! Oncle! A ella. Ja ens ha vist.

RAM. També al balcó i dirigint-se a dalt. Baixi deseguida. Surten del Balcó. A Pepet. Ves a obrir la porta. Ell dubta. També tens por? Irònica. Es veritat; com que el corredor ès tant fosc, trobaríes el *papu*!... Dirigint-se a la porta del fons. Ja hi vaig, jo!

PEP. Ja t'acompanyo.

RAM. Just; aixís no et quedaràs sol! Fent-lo sortir. Passa, home, passa!... Se'n van pel fons.

LLUÍS PUIGGARÍ.

(Continuarà).

Servei d'Arxiu Municipal de Palamós

Donzella viuda

Ma alegría ha fuit,
m'ha deixat per sempre ;
ja fa temps que visc
sóla amb ma tristesa.
No conec el goig
sols conec les penes;
no més sé plorar
ma dissort funesta.
Ai les il·lusions
de la jovenesa
que prengueren cos
en la pensa meva,
han estat no més
somnis i quimeres
que es són esvaits
com sobtil fumera.
Dels meus purs amors
ara sols me'n resten
els records vivents
que mon cor punyeixen.
Ja no el veuré més;
que de l'amor meva
n'ès el fons del mar
sepultura eterna.
Era mariner
d'una nau velera
i caigué malalt
de retorn d'Amèrica.
En la mar no hi ha
ni remeis ni metges
i el seu mal ningú
va saber-li entendre,
i el seu cos cosit
dins d'un troç de vela
van tirar-lo al mar,
lluny, molt lluny de terra.
Des que ho vaig saber
porto el vestit negre,

Servei d'Arxiu Municipal de Palamós

i soleta amb mi
passo ma tristesa.
I del cor n'he fet
monument de pedra,
on, sota el seu nom,
diu: tancat per sempre.

JOAN BTA. CAMÓS.

El suro i la seva aplicació per a tapar el vi escumós.

(Fí).

L'ESDEVENIR DE L'INDUSTRIA DEL SURO.— Per a acabar lo que he dit sobre lo del suro, me resta fer conèixer quin ès el rendiment del bon suro, utilitzable pel comerç del vi escumós, dels boscos d'Espanya, els únics que, fins ara, produeixen suro groixut i de qualitat prou bona.

Aquesta qüestió interessa altament la Xampanya, perqué la producció del suro ès limitada, mentres que la fabricació del vi escumós pren un desenrotllo més considerable, no solament a França, sinó també a l'estranger: esdevindrà, infal·liblement, ès fàcil preveure-ho, un moment en el qual la producció del suro no serà suficient a la consumació i, naturalment, els preus sofriràn la llei inevitable de l'oferta i de la demanda.

De la llarga experiencia que he adquirida, resulta per mi que 1.000 taps per vi de Xampany, verificats en *carrac* i en *rasa,* ès dir, tallats del suro abans d'esser enrodonits i sense haver sigut triats abans, en una paraula, 1.000 taps en brut donen com a terme mig:

100 taps bons del tot, irreprotxables com resistencia a la pressió del vi i com boniquesa, blancor, ausencia de picadures, etc.

100 taps de qualitat secundaria, que són menys resinosos, que es taquen en un de llurs caps, lleugerament picats; poden, emperò, donar un bon tapament.

100 taps que taquen lleugerament baix la pressió, emperò que són suficientment bons pels vins de segona qualitat i que poden resistir un tapament d'alguns mesos.

600 taps de qualitat inferior que han d'esser considerats com taps de tiratge, o que, si se fan servir per a tapar el vi d'expedició, se transformen en clavilles o donen *recouleuses.*

100 taps tan tacats per la pressió, picats, tarosos, que deuen considerar-se com rebuig.

1.000

Servei d'Arxiu Municipal de Palamós

Resulta d'aquestes xifres que 30 per 100 solament dels taps en brut poden esser emprats amb seguritat per l'expedició i 10 per 100 solament ofereixen un tapament irreprotxable.

D'altra part, la producció espanyola puja uns 60 milions de taps en brut (això fou escrit en 1886) de manera que no més 6 milions d'ampolles de vi escumós poden esser expedides amb la certitut de *no sofrir de tard o de lluny cap contra-temps*. Per ço puc profetitzar, des d'avui, que el dia en el qual el comerç de vi escumós voldrà examinar amb rigor les suministracions que li són fetes, es trobarà tot simplement amb l'impossibilitat d'aprovisionarse; a menys que es decideixi a proporcionar la qualitat dels taps a la valor intrínseca del vi que envía, o millor encara, a menys de proporcionar amb discerniment, aquesta mateixa valor dels taps a la durada probable durant la qual el vi serà conservat. Les ampolles remeses a Ultramar o a Anglaterra, ont el vi ès guardat en els sellers llargs anys abans d'esser begut, seràn tapades amb taps de gran resistencia i, en canvi, els vins que seràn ràpidament consomits reberàn taps de qualitat secundaria, etc.

No pretenc proporcionar a la Xampanya els taps que, aviat o més tard, li mancaràn, més, me serà permès, espero, l'indicar la sola solució d'aquest difícil problema. Una gran part dels nostres boscos de la Gasconya i de l'Algeria, lo mateix que tots els d'Espanya produeixen amb abondancia suro de *modelo*, es dir, prou groixut per a trobar-hi taps per a vi comú, suro la qualitat del qual no deixa rès a desitjar. No solament aquests suros són de bona classe, sense picadures, ni defectes, sinó que són molt resinosos i soportaríen perfectament la pressió del vi escumós. Sembla, doncs, provable que un dia es podríen fabricar amb aquests bons suros més prims, taps per vi de Xampany d'una qualitat irreprotxable, emperò compostos de varis troços de suro convenientment units i afegits.

Del llibre «*Estudes sur le Vin mousseux*»
per J. SALLERON. *Traducció de* MIQUEL VINGUT.

Servei d'Arxiu Municipal de Palamós

ARBREDA DE LA RIBA
DE VIANYA (OLOT)

Clixè de
Mossèn Ill. Burch

Servei d'Arxiu Municipal de Palamós

Clixè d'en Joan B. Camós.

TIRANT L'ART

Crònica local

No volíem parlar del temps, però mos hi construeuen desfets, estranyeses i novitats. Desfet, i no petit, fou l'ocasionat per forta llevetjada: dues llanxes carregades de paques de palíes derivaren a la platja; de paques de palíes se'n perderen més de 200; s'enfonsà una barcaça de les obres del port; s'omplí d'aiga una llanxa i se perdé el bot automòbil del pràctic, en Pere Gutièrrez. La pena que el nostre bon amic ne sentí fou compensada, dies després, per la joia de la retroballa. Estranyesa del temps ès el no haver caigut ni una gota d'aiga en tot el mès de Janer, com ja ho hauràn vist nostres llegidors. I novitat, anc que no sorprenent, ès la nevada, enguany petita per la pluja qui sobrevingué ràpida.

No han tingut punt de repòs els directors de la vida econòmica per tal de cercar alivi en les grans dificultats presents. El traspàs de taps per Suiça, vers les potencies centrals, ès completament impossible. Diuen els aliats que les materies de la nostra industria són de gran utilitat bèl·lica. El tap, qui guarda el vi d'or, el vi escumós, el vi del luxe i, en essent disparat, arrenca alirets de joia, ès també un contribuient als horrors de la guerra. Nosaltres erem molt pagats de fabricar un producte de luxe i d'alegría. Ara sofrim les dures conseqüencies de que també sigui agent de lluita i de dolor. Per a l'ins-

Servei d'Arxiu Municipal de Palamós

tal·lació dels docks, a la primería del mès feren viatge a Barcelona els grans fabricants en Martí Montaner, n'Enric Roure, en Joan Miquel i el President de la Cambra de Comerç i Director de MARINADA, en Martí Roger, i, ara poc, se són reunits els principals interessats, acordant que enllestissin els Estatuts, el notari en Josep Bellido, els advocats Fèlix Ribera i Martí Roger i l'alcalde n'Emili Pagès. Republicans i radicals defensaren a l'Ajuntament una proposició, firmada d'en Josep Fàbrega i d'en Pau Estrany, en la qual posen de manifest la gran necessitat de trobar troços de suro pel gran estol de petits fabricants de caps i puntes. La questa de despulles en temps de crisi ès ben difícil. A la gran fàbrica *Corchera Internacional* són repartides com pa beneit. Eren tan nombroses les baixes de donants pel manteniment de la Cuina Municipal, que nova postulació ès estada precisa. L'aspecte del moll contradiu la crisi. Com en el temps antic, han recalat moltes barques de taronja; la rica i sucosa fruita va a donar. Es l'única menja barata, car de la baratura de les trumfes no en sent pas influencia el nostre mercat. L'exportació de carbó vegetal ès extraordinaria; el vapor *N. Ampurdanès* va a Portvendres cada setmana. En el temps pitjor esclata viva competencia de botiguers de queviures. Tots fan ofrena de bonificacions.

El cinematògraf ha cedit lloc a l'art teatral, i el públic, contra les aparences, bé ha correspost al canvi. En el Cine Ideal actúa la Companyía Daroqui. El 10 de febrer posà en escena *La Garra* i *L'Himne de Riego,* el 19, *La Malquerida* i *La Garra,* i el 26, *Magda* i *La Canción del Soldado*. Cap de les empreses teatrals palamosines no ha convidat mai la nostra Revista. No en fem retret per a que alterin el procedir, sinó per a llegitimar la nostra inhibició de certs espectacles. Feta aquesta salvetat, passem a dir que no més donarem detalls de l'última funció. La moral protestant de *Magda* no deixa de sobtar anc que hom recordi l'obra. L'antimilitarista Sudermann, llevant inspiració de la rígida autoritat paterna, ha escrit belles obres, i no hi ha dubte que a Magda l'afrontament de l'auster cap de casa i de la filla ingenua amb l'artista coneixedora de tots els plaers del vici, crea situacions de gran força emotiva. L'obra ès del repertori de les grans artistes. Se distingí el Sr. Salom en el paper de pare; tot i la curtesa de treball, en Daroqui donà proves d'esser bon actor. Pot perdonar-se l'afectació i fins el desentonament d'alguns artistes, en gracia a la bona voluntat i preparació amb que treballen. El monòleg *Canción del soldado*, del distingit poeta palamosí nostre amic en Francesc de A. Marull, acusa gran facilitat de rima. L'idea principal del soldat qui, en inspiració, canta les grandeses de la patria, no té el relleu que hauría tingut de no esser precedida de les impressions anecdòtiques sobre nostra vila. L'autor hagué de sortir a rebre una ovació. En la mateixa nit actuà en el Teatre Carmen la Companyía Casellas, representant, *Viatge de boda, Gent de platja*, *Cors que senten*.

Servei d'Arxiu Municipal de Palamós

Com espurnes d'un foc proper, han brillat les passades i els balls carnestolescs. Els balls tots eren plens a seny, però buids de disfreces. Hi ha gran afició a ballar el *skating*. L'última passada era atraient: en la carretel·la de la Gorga un trobador feia serenada a una damisela posada a la lluna; en la carretel·la del Centre Federal hi havía una gran papellona. Causa bell efecte la vista d'aixerides damiseles a la resplandor de llums de bengala.

En el mar de la política, calma xitxa. Reuniren-se els republicans per a designar com a candidat el mateix representant en Corts, en Salvador Albert.

En R. Tauler ha remès a l'Exposisió Humorística de Barcelona unes pedres especials rellevades amb quatre tocs de pinzell.

Els allistats pel servei militar són, enguany, 52.

Fa de bon veure l'adoquinament del moll, aixís com també la nova plantació de plàtans en el Passeig de Lòpez Puigcerver.

De l'estranger

En el *Berliner Tageblatt* el comandant Persius recapitula els fets de la guerra naval. No hi esmenta el combat del 18 de janer de l'any passat, en el qual anà a fons el *Blücher,* que donà fí als *raids* dels creuers acoraçats alemanys cap a la costa anglesa, i diu que, durant l'any 1915, la situació naval, tant al nort com al sud, ès restada sense canvi, que cap combat de gran importancia, com per exemple entre vaixells de linia, ha tingut lloc. Les unitats de primer ordre de totes les nacions bel·ligerants són restades quasi sempre en els ports i solament els creuers, els navilis lleugers, els torpillers i els submarins han emprès atacs d'ocasió, els quals, per lo demés, no han pogut tenir cap influencia sobre els fets militars. Per açò, sembla a l'observador superficial, que la significació de la poixança marítima deu esser completament transformada. En realitat les flotes, no obstant, van representant un paper important fins restant entre bastidors.

Al nort, la flota anglesa, sense sortir de sa estrategia expectant, ha sigut la mestressa no solament dels mars que porten a Alemanya, sinó dels que duen als estats escandinaus i neerlandesos, exercint aixís una pressió penosa damunt tota la vida econòmica de l'Alemanya i damunt les relacions dels països neutres amb els alemanys, fent a aquests molt sensible la dificultat de rebre subsistencies i primeres materies. La flota alemanya ha representat el mateix paper contra Russia gracies a esser mestressa del mar Bàltic. Es solament durant l'estació del desgel que el port d'Arkangel ha pogut servir al comerç rus.

Les comunicacions marítimes han sigut també tallades a l'Austria, l'Hun-

Servei d'Arxiu Municipal de Palamós

gría i la Turquía, per efecte de dominar en el Mediterrani les flotes dels aliats. Així com al nort la flota alemanya paralitzava el comerç rus, al sud, aquest no més pot desenrotllar-se en el mar Negre, pel tancament dels Dardanels.

L'efecte produit per la poixança marítima alemanya combinada amb la d'Austria i Hungría (i amb açò cal entendre no pas la valor activa dels grans acoraçats d'esquadra, més llur força en el repòs) prové, sobre tot, de la seguritat dels ports tan comercials com militars d'Alemanya i Austria Hungría, restats inviolables fins ara. Les unitats de combat dels aliats no han pas intentat operacions aprop de les costes alemanyes o austro-húngares, per por d'esser menaçats pels grossos acoraçats d' esquadra sostinguts pels submarins, les defenses de les costes o les mines, que, aital volta, sense destruir-los els hauríen segurament deteriorats d'una manera perillosa, perqué els esforços enemics tendeixen sempre vers la completa destrucció de la flota i dels punts de seguritat de l'adversari.

Durant l'any passat, l'utilitat dels submarins ha sigut una qüestió del més gran interés. Els sumergibles semblen esser mestres del mar i, en part, han reeixit a pendre aquesta poixança naval que pretenïen les flotes d'alt bord. En el Bàltic i en els mars anglesos els submarins alemanys, sobre tot en la primera meitat de l'any, posaren, més o menys, en perill la marina comercial britànica. En el Mediterrani, durant aquests darrers temps, els sumergibles alemanys i austríacs han també perjudicat el comerç dels aliats i en el Bàltic alguns submarins anglesos han obtingut algún resultat. No es pot, doncs, deixar de reconèixer el perill dels sumergibles. Emperò aquell no es pot produir si aquests no poden reposar-se, reparar-se i ans que tot proveir-se.

Així com la guerra sobre terra ès esdevinguda estacionaria a causa del sistema de trinxeres i a que no hi ha veritables batalles, tampoc se combat per mar. Les trinxeres representen una tal defensa, que l' atac de les masses més fortes no la pot destruir i en el mar són remplaçades pels submarins i les mines.

Els grans acoraçats topen així amb una tal força, que solament podría vencer's amb mitjans molt difícils i molt costosos. Els aliats no han gosat riscar fins ara una semblant empresa. En atenció a les forces de les flotes enemigues, no es pot comptar amb la possibilitat d'un combat en mar lliure. Caldrà, com fins ara, que la lluita segueixi amb els submarins, especialment la guerra comercial i que es debiliti l'enemic per petits atacs, fins que es presenti una ocasió a la flota alemanya favorable per una empresa de més gran vol, tal com la desitgen tots els marins de les flotes de les nacions centrals.

Pertocant els efectes dels submarins d'aqueixes nacions en la guerra naval, se poden sostenir diverses opinions, que difícilment s'hauríen suposades

Servei d'Arxiu Municipal de Palamós

l'any darrer. En aquell moment, les esperances eren inconcients dels fets que preveien els homes de l'ofici. Avui els resultats de la lluita submarina són visibles per a tothom i cada ú pot fer-se una opinió personal de la materia, la reeixida de la qual ha respost a les esperances amb que es podía comptar per a trencar l'ofensiva dels aliats.

Es diu de bona font que des del començament de la guerra fins a fí de novembre, 568 vaixells de comerç, representant 1.080.000 tonelades, han sigut destruits; s'hi poden afegir 93 navilis amb 94.000 tonelades, destruits per les mines alemanyes i 73 navilis amb 274 000 tonelades, destruits per altres mitjans. Doncs, en total, 734 vaixells amb 1.448.000 tonelades. En aquesta xifra hi ha 624 unitats i 1.232.000 tonelades de la marina mercant anglesa, lo qual representa el 5'90 % sobre el tonelatge total de la marina mercant anglesa.

Resulta d'aqueixes perdues, la necessitat: 1er, per les dreçanes de treballar continuament a llur remplaçament; 2ón, de fer compres de vaixells neutrals, i 3er, d'utilitzar els vaixells de comerç capturats a l'enemic.

No se sabría apreciar massa l'importancia de les perdues sofertes pels aliats, i en quant a l'esdevenir, tenim l'esperança que l'obra dels sumergibles alemanys i austríacs, el nombre i la poixança dels quals creix constanment, seràn dignes del passat.

Lo que havem dit dels vaixells mercants s'aplica també als navilis de guerra. Hem publicat estadístiques exactes, emperò, cal tenir en compte que l'enemic ha corretgit els descuids del principi, i que, durant l'any passat, ha preparat per a la lluita una gran quantitat de vaixells de tota mena. Cal clarament compendre que els adversaris son avui més forts en el mar que al començament de la guerra. L'esdevenir dirà si, malgrat el desenrotllo de la guerra naval, l'enemic continuarà a treure un aventatge essencial d'esser amo dels mars. Volem esperar que no serà pas aixís.

Cal observar que en tot quan acabem de transcriure, el comandant Persius no menciona pas les perdues sofertes pels sumergibles alemanys i austríacs, ni els procediments inventants per a capturar-los, lo qual representa un dels aspectes més nous de la guerra naval.

Servei d'Arxiu Municipal de Palamós

Llibres

ANALYSE DU LIVRE VERT D'ELNE PUBLIÉ PAR M. R. DE LACVIVIER.

El Llibre vert d'Elne ès la recopilació formada en el sigle XV pels Cònsuls d'Elne dels privil·legis i documents relatius a la comunitat dels habitants.

No fa pas molt s'ha trobat aquesta compilació, de la qual es coneixía ja un anàlisi fet, peça per peça, de tots els documents que conté. Nostre estimat amic, el literat rosellonès, tan entusiasta de l'historia i de la literatura catalanes, ha compulsat aquests dos documents, convencent-se de l'identificació d'un i altre, i ha publicat l'anàlisi en un fascicle del que ens ha fet mercè d'un exemplar; la publicació del qual ve avalorada per una nota escrita l'any 1544 per Esteve Font, Consul d'Elne, i per la reproducció d'un gravat raríssim del seti de Perpinyà de 1542, el qual ha sigut adquirit per en Pere Vidal per a la Biblioteca municipal de Perpinyà.

La publicació del citat fascicle ès un nou servei que ha fet nostre estimat amic M. R. de Lacvivier a l'historia de Catalunya i a la llenga catalana, i pel qual tot bon català li ha d'estar reconegut.

Sport

Foot-Ball

Per trobar-nos en temporada carnavalesca, no s'ha celebrat cap partit de foot-ball. No obstant això, els footballistes s'entrenen tots els diumenges.

— Els germans Canals, jogadors del Palamós F. C., acaben de sofrir una irreparable perdua amb la mort de llur virtuosa mare. Nosaltres, ens associem de tot cor al sentiment que els afligeix. L'acte de l'enterrament fou una veritable manifestació de dol. D. E. P. — *C. Sénrab.*

Publicacions rebudes

Poesíes Patriòtiques: recull de poesíes de varis poetes catalans, editades per la coneguda casa Bonavía i Duràn.

Butlletí de la Biblioteca de Catalunya: publicació de l'Institut d'Estudis Catalans.

Lectura Popular: Mariàn Aguiló i Fuster: «Poesíes».— Gaietà Vidal i Valenciano: «Confiança en Déu». — Jacinto Torres i Reyató: «Poesíes».— Mossèn Gaietà Soler: «Mort i resurrecció de Nostre Senyor Jesucrist».— Vicens W. Querol: «Poesíes».— Vicens Boix: «La pau de Molvedre.»— Martí Roger: «El nexe de la nacionalitat».— Josep Feliu i Codina: «De l'ou al sòu».— Antoni Bori i Fontestà: «Poesíes».

Cartell del Concurs Lexicogràfic organitzat per l'Associació Catalana Autonomista de Sant Feliu de Guixols.

Servei d'Arxiu Municipal de Palamós

Moviment del port durant el mès de Febrer de 1916

	ENTRADES	TONELATGE		SORTIDES	TONELATGE
Vapors	21	16.531	Vapors	21	16.531
Barcos de vela	18	1.044	Barcos de vela	15	839

Operacions de la Caixa d'Estalvis

Nombre d'imposicions	Quantitats imposades	Reintegres	Quantitats pagades	Llibretes noves
83	3.406'32	27	3.821'25	5

Estació pluviomètrica

Aiga recollida durant el mès de Febrer: 96'2 mm.

Registre civil

Mès de Febrer

Naixements: 1. Francisca Mollor i Erràez.—2. Encarnació Caner i Coll.—3. Francisco Ibañez i Calpe.— 4. Montserrat Xifró i Camós.— 5. Mercè Badía i Costart.—6. María Lluisa Simón i Coll.— 7. Lidia Margarit i Martínez.— *Innomenats*: 1. Quintana i Ribot.—2. Dalmau i Riera.—3. Ballès i Tauler.—4. Matas i Oliver.—5. Feliu i Calabús.—6. Còrdova i Carmen.—7. Viader i Plana.

Defuncions: 1. Joan Margarit i Seguí, 69 anys. — 2. Antonia Gibert i Soler, 56 anys.—3. Josepa Puigdevall i Reverter, 49 anys.—4. Joàn Juaní i Mas, 70 anys.

Matrimonis: 1. Joaquim Costart i Palenzuela amb Narcisa Recolta i Dalmau.

Tallers Tipogràfics LA GUTENBERG. — Palamós

Servei d'Arxiu Municipal de Palamós

RESERVAT

Tintura Brillant

JOAN ANTOJA

· Mar, 39 ·

BADALONA

Servei d'Arxiu Municipal de Palamós